

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/163/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912209657
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6912209657.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi 1/ N. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX V. XXX a odporcovi 2/ V. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX V. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/ a 2/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 140,09 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota, č. k. 6C/29/2013-46, zo dňa 21. 02. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením odmietol odpor podaný vedľajším účastníkom na strane odporcov 1/ a 2/ proti platobnému rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 31. 08. 2012, č. k. 2Ro/585/2012-20 ako podaný neoprávnenou osobou. Konštatoval s poukazom na ust. § 172 ods. 1 a § 93 ods. 2, 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej „O.s.p.“), že zákon neobsahuje ustanovenia o možnosti vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu. Právo podať odpor sa viaže výlučne na osobu odporcu, a preto pokiaľ v zákonnej lehote odporca nepodal odpor proti vydanému platobnému rozkazu, tento nadobudol účinky právoplatného rozsudku. Povinnosť súdu postupovať v konaní s vedľajším účastníkom na strane odporcu by bola daná len v prípade, ak by odporca v zákonnej lehote odpor s odôvodnením vo veci samej podal, čím by došlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona. Kogentné ustanovenie § 174 ods. 2 O. s. p. nie je možné extenzívne vykladať v tom zmysle, že pokiaľ odporca odpor v zákonom stanovenej lehote nepodal, môže tak urobiť vedľajší účastník, ktorému plynie samostatná lehota na podanie odporu. Účastníci občianskoprávneho konania a teda aj vedľajší účastník majú iba tie práva, ktoré im Občiansky súdny poriadok priznáva.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/ a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil ako zjavne odporujúce zákonu. Poukázal na to, že pokiaľ zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a žalovaný nárok je z časti v zjavnom rozpore so zákonom, potom nemôže byť platobný rozkaz vydaný, pričom súd skúma uvedené nedostatky ex offa. Danú vec nebolo možné vybaviť v rozkaznom konaní, a preto „neprichádza do úvahy možnosť polemiky o oprávnení vedľajšieho účastníka na podanie odporu“. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že vedľajší účastník nemá právo podať odpor, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení z 27. 08. 2012 v konaní sp. zn. 2Obdo/27/2012 v zmysle ktorého „vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda má v zásade právo podať odvolanie aj dovolanie. Ak podá odvolanie a dovolanie len vedľajší účastník, môže ho podať len v tom prípade, ak hlavný účastník s týmto úkonom vyjadrí súhlas. V prípade, že účastník

odmietne dať súhlas k odvolaniu a dovolaniu vedľajšieho účastníka, je odvolanie a dovolanie vedľajšieho účastníka bez tohto súhlasu právne neúčinné. Akýkoľvek úkon v konaní vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Z tejto dikcie nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany zamietnutý. Podľa § 93 ods. 4 O. s. p. bude súd úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech.“ Podľa jeho názoru nie je možné akceptovať ani názor, že lehota na podanie odporu proti platobnému rozkazu začína vedľajšiemu účastníkovi plynúť dňom doručenia platobného rozkazu žalovanému. Pokiaľ vedľajší účastník vstúpi do konania v čase, keď toto konanie ešte nie je právoplatne skončené a súd mu odošle platobný rozkaz po uplynutí aj niekoľko dní (mesiacov) od vstupu vedľajšieho účastníka do konania, potom je pochopiteľné, že vedľajší účastník nemôže objektívne podať odpor v lehote počítanej od doručenia platobného rozkazu hlavnému účastníkovi. Postup okresného súdu bol nezákonný, vedľajšiemu účastníkovi odňal možnosť konať pred súdom. Poukázal na ustanovenie § 201 O. s. p. a uviedol, že vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupuje ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je toto ustanovenie obsolentné. Ohľadom súhlasu hlavného účastníka s podaným odporom vedľajšieho účastníka uviedol, že tento musí byť „kvalifikovaný“, účastník ho musí urobiť so znalosťou veci. Prípadná nečinnosť hlavného účastníka (odporcu) nemôže byť posudzovaná za konkludentný súhlas s uplatnenou žalobou, ale je prejavom rezignácie neinformovaného spotrebiteľa, ktorý nevie o čiastočnej neplatnosti právneho titulu ani o premlčaní pohľadávky. Vedľajší účastník chce naplniť cieľ Európskej únie pri ochrane spotrebiteľa a paradoxne súd mu v tom zabráni tým, že oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania svojvoľne neberie do úvahy a nekoná s ním vôbec ako s účastníkom konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práva podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 348/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade takzvaných spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Vedľajší účastník má podľa § 93 ods. 4 O. s. p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností.

Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Rimavská Sobota dňa 31. 08. 2012 vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 2Ro/585/2012-20, ktorým uložil odporcom 1/ a 2/, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatili navrhovateľovi sumu 140,09 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 24,89 Eur, spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 140,09 Eur od 03. 11. 2009 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania v sume 16,50 Eur za súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia v sume 87,24 Eur, alebo aby v tej istej lehote podali písomne odpor na súde. Uvedený platobný rozkaz bol doručený odporcovi 1/ dňa 21. 09. 2012, odporcovi 2/ dňa 20. 09. 2012. Elektronickým podaním zo dňa 14. 09. 2012 zahlásil vstup do konania vedľajší účastník, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov. Podaním žiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami, ako aj to, že v prípade, ak v predmetnom konaní pred doručením tohto podania už vstúpil na podporu označeného účastníka iný vedľajší účastník, žiadal o doručenie jeho podania. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Spolu s týmto podaním bola pripojená aj príloha, všeobecná plná moc vedľajšieho účastníka pre advokáta JUDr. Andrea Cifru. Vedľajší účastník vstúpil do konania v čase, keď odporcom 1/ a 2/ bežala lehota na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Následne podal vedľajší účastník odpor. Z podania je zrejmé, že toto bolo podané elektronicky s tým, že potvrdenka o prijatí bola odoslaná dňa 28. 01. 2013 o 10:12:43 hod.. Odporcovia odpor nepodali, pričom posledným dňom lehoty

na podanie odporu proti platobnému rozkazu bol podľa ust. § 172 ods. 1 O. s. p. u odporcov vzhľadom na lehotu počítanú od odporcu 1/, ktorá je neskoršia ako u odporcu 2/, deň 08. 10. 2012.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/ a 2/ nie je v zásade dôvodné. Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd správne rozhodol, keď odpor podaný vedľajším účastníkom odmietol, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil, aj keď z iného právneho dôvodu.

Odvolací súd považoval za kardinálne vyporiadať sa so skutočnosťou, či odpor podaný vedľajším účastníkom bol podaný včas, či lehota na podanie odporu vedľajšiemu účastníkovi plynie samostatne od hlavného účastníka. Je toho názoru, že vedľajší účastník je na podanie odporu proti platobnému rozkazu limitovaný lehotou na podanie odporu hlavným účastníkom, teda v danom prípade odporcami 1/ a 2/. Úkonom súdu, ktorým doručil platobný rozkaz vedľajšiemu účastníkovi, nemohlo dôjsť k predĺženiu lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu, ktorá uplynula už hlavným účastníkom konania dňa 08. 10. 2012. Ak v lehote na podanie odporu nepodali proti platobnému rozkazu odpor odporcovia a ani v tejto lehote tak neurobil vedľajší účastník na strane odporcov, treba mať za to, že odpor proti platobnému rozkazu bol podaný oneskorene, a preto bol dôvod na postup podľa ust. § 174 ods. 3 písm. a/ O. s. p.. Za daného stavu nebolo potom potrebné vyžadovať súhlas odporcov s podaným odporom proti platobnému rozkazu (č.l.59 spisu) a ani posudzovať tento v zmysle ust. § 93 ods. 4 O. s. p. Treba zdôrazniť, že záver súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/ nemohol podať odpor proti platobnému rozkazu nepovažoval krajský súd za správny. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p., z ktorého jednoznačne vyplýva, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, teda má právo podať aj odpor v skrátanom konaní (uvedené je plne v súlade s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 2 Obdo 27/2012 zo dňa 27. 08. 2012 a sp. zn. 6 Cdo 10/2013 zo dňa 30. 01. 2013).

Okresný súd správne rozhodol, keď odpor podaný vedľajším účastníkom proti platobnému rozkazu odmietol, nesprávne však aplikoval ust. § 174 ods. 3 písm. c/ O. s. p., teda keď odpor odmietol ako odpor, ktorý bol podaný neoprávnenou osobou. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa však považoval za vecne správne, preto ho v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. Odvolací súd len pre úplnosť uvádza, že vzhľadom na uvedené, nebolo potrebné zaoberať sa námietkou vedľajšieho účastníka, či bolo možné predmetnú vec rozhodnúť v rozkaznom konaní.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.